

[Sundhedsministeren]

bl.a. Dansk Dermatologisk Selskab, men at dette selskab under henvisning til den korte tidsfrist, de havde, ikke har fundet det muligt at fremkomme med udtalelser. Så den udtalelse, der ligger i sagen, er Sundhedsstyrelsens, men altså ikke Dansk Dermatologisk Selskabs, som endnu ikke foreligger, men som naturligvis vil komme til udvalgets kendskab, når vi får den frem.

For så at røbe for hr. Torbén Lund, hvad Sundhedsstyrelsen har udtalt, vil jeg sige, at det på en række punkter er en erkendelse af, at mange af de bestemmelser, som kønssygdomsloven i dag indeholder, nok er overflødige, men – hvad jeg gjorde opmærksom på i mit første indlæg – Sundhedsstyrelsen oplyser, at man for øjeblikket arbejder med retningslinjer for bekæmpelse af seksuelt overførbare sygdomme som helhed. Det var dette, jeg henholdt mig til i det første indlæg og sagde, at jeg syntes, det ville være rimeligt, at man i forbindelse med en eventuel revision – ophævelse af loven, som der måske er noget der tyder på der kan være flertal for – også tog Sundhedsstyrelsens redegørelse med ind i betragtningerne.

Blot den ene bemærkning til hr. Agerschou, som mente, at hvis kønssygdomsloven blev ophævet, så kunne man jo bare hælde sit hoved til straffeloven og straffelovens bestemmelser, at jeg i mit første indlæg også gjorde opmærksom på, at i og med at vi har fået denne straffebestemmelse i selve kønssygdomsloven, har Justitsministeriet udtalt, at man finder det særdeles tvivlsomt, om bestemmelserne i den nuværende straffelov også omfatter kønssygdomsmitteles seksuelle forhold.

Jeg beder derfor hr. Agerschou om at tage med i betragtning, hvis loven skulle blive ophævet, at man så, hvis man vel at mærke fra SF's side ønsker denne straffebestemmelse, på en eller anden måde må tilbageføre den til straffeloven, idet Justitsministeriet har afgivet denne vurdering.

Agerschou (SF):

Jeg hørte godt, at sundhedsministeren sagde, at Justitsministeriet mente, det var særdeles tvivlsomt, om man kunne bruge bestemmelserne i straffeloven. Men dertil må man jo sige, at juristerne i Justitsministeriet er lakajer for systemet, er lakajer for regeringen, og at man derfor jo udtaler sig på den måde, man mener rege-

ringen har brug for at man udtaler sig. Og det kan vel heller ikke være undgået sundhedsministerens opmærksomhed, at adskillige jurister, der er eksperter på det område, har udtalt præcis den modsatte opfattelse.

Så argumentet med Justitsministeriet, der jo tit bliver brugt i Folketinget, fordi Justitsministeriet jo nærmest fungerer for regeringen som oraklet i Delfi, imponerer os altså ikke i SF. Det imponerer os da ydermere ikke, når vi kan se, at Justitsministeriet jo ikke er i stand til at finde ud af, hvornår straffebestemmelsen i kønssygdomsloven sidst er brugt.

Derfor betragter vi den udtalelse, Justitsministeriet åbenbart er kommet med over for sundhedsministeren, som rent og skært bestilt arbejde.

Sundhedsministeren (Agnete Laustsen):

Jeg synes, det er en ualmindelig kedelig og en meget beklagelig udtalelse, hr. Agerschou kommer med her, at ministerierne ikke skulle arbejde med rent saglige råd. Hvis dette skulle være tilfældet, så vil jeg gerne spørge: Hvordan opfatter hr. Agerschou så egentlig Sundhedsstyrelsens indstilling til regeringen?

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Ja, det sidste kunne der siges meget om, men det vil jeg undlade at gøre i den her omgang, for det tillader taletiden ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 77:

Forslag til folketingsbeslutning om en ambulancelov.